

Sygn. akt I CSK 116/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa J. W.

przeciwko R. X. i A. X.

o wydanie nieruchomości i zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 października 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 6 sierpnia 2012 r., sygn. akt VI ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powódki na rzecz pozwanych kwotę 1200 (tysiąc
dwieście) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powódka, uzupełniając skargę kasacyjną na wezwanie Sądu, uzasadniła wniosek o przyjęcie tej skargi do rozpoznania:

1) występowaniem w sprawie istotnych zagadnień prawnych: - czy uznanie powództwa przez stronę przy odmiennym oświadczeniu jej pełnomocnika wiąże sąd; - czy istnieje zakaz wyrokowania na podstawie art. 405 i 410 k.c. w wypadku uznania powództwa; - czy podstawą wskazanego zakazu wyrokowania jest zakaz wyrokowania ponad żądanie przewidziany w art. 321 § 1 k.p.c.,

2) oczywistą zasadnością wniesionej skargi.

Tak umotywowany wniosek skarżącej nie zasługuje na uwzględnienie.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa, a wskazane przez powódkę kwestie nie mogą być uznane za zagadnienia tego rodzaju. Sąd Apelacyjny ustalił, że w sprawie doszło do cofnięcia dokonanego wcześniej uznania powództwa. W związku z tym przedstawione przez powódkę zagadnienia prawne opierają się w istocie na odmiennym stanie faktycznym od stanowiącego podstawę rozstrzygnięcia, zgodnie zaś z art. 398³ § 3 k.p.c., podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów.

Nie zachodzi także druga powołana we wniosku przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, tj. oczywista jej zasadność. W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna *prima facie*, bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, z dnia 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11). W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia powołanych w skardze przepisów prawa.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej powódki do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 6 i § 12 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013.490).

aw

jw